

Zijn er drie opstandingen?

Leert de Wereldwijde Kerk van God nog steeds dat er een opstanding is: 1) Van de heiligen bij Jezus' wederkomst, 2) Van hen die aan het eind van het Duizendjarig Rijk geen kans op redding hebben gehad, 3) Van de onverloste zondaren vóór de poel des vuurs?

Volgens de Wereldwijde Kerk van God brengt God alle levenden en doden samen voor de hemelse troon van Christus om geoordeeld te worden. De rechtvaardigen zullen eeuwige heerlijkheid ontvangen en de goddelozen zullen worden veroordeeld.

Betreffende de opstanding van de doden gelooft de kerk dat Christus zal terugkeren en dat de heiligen zullen verrijzen in de opstanding om Hem te ontmoeten (1 Tessalonicenzen 4:13-17). Onbekeerde zondaren die doelbewust en uiteindelijk de reddende genade van God in Jezus Christus verwerpen, komen om in de poel des vuurs. Dit is een eeuwige dood; de Bijbel verwijst ernaar als de tweede dood. Wat de doden betreft die het Evangelie niet hebben gehoord, gelooft de Wereldwijde Kerk van God dat de Heer in Zijn oordeel over hen rechtvaardig heeft voorzien.

Met betrekking tot de vraag van het aantal opstandingen moeten we niet vergeten dat Jezus over slechts twee groepen mensen heeft gesproken die gelijktijdig uit het graf opstaan. Hij zei: "En zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel" (Johannes 5:29). Over dezelfde twee groepen wordt blijkbaar gesproken in Matteüs 25:31-46; daar worden ze in een gelijkenis beschreven als de schapen en de bokken. Hier lijkt het erop dat de groepen voor de rechterstoel van Jezus verzameld worden op dezelfde tijd dat Hij in Zijn heerlijkheid komt.

In de gelijkenis van Jezus zullen de goede mensen opgewekt worden tot eeuwig leven en de slechten zullen opstaan om veroordeeld te worden. Het lijkt erop dat deze laatste groep bestaat uit degenen die betrokken zijn bij wat beschreven wordt als "de tweede dood" (Openbaring 20:14). Mensen kunnen niet sterven, tenzij zij levend zijn. En Jezus heeft inderdaad gezegd dat "allen" die in het graf zijn, tevoorschijn zullen komen, sommigen tot leven en anderen tot veroordeling. Daarom heeft de kerk traditioneel geconcludeerd dat de verstokte goddelozen opgewekt zullen worden om de poel des vuurs onder ogen te zien, waarmee het vonnis voor hun zonden voltrokken wordt, omdat zij het reddende werk van Jezus verworpen hebben. De opgestane heiligen zullen met Christus in Gods koninkrijk regeren.

Desalniettemin kunnen wij aan drie groepen mensen denken die hoe dan ook een oordeel te wachten staat. Dit omvat alle mensen die ooit in Gods plan hebben geleefd. Met andere woorden, in relatie tot de verlossing zijn er drie groepen mensen: 1) Zij die echte gelovigen zijn in dit leven (zij worden geleid door de Heilige Geest), 2) Zij die (voor zover wij weten) niets van God en Zijn plan weten, zelfs niet op het moment van hun sterven, of die wellicht verkeerd geïnformeerd zijn over wat het Evangelie in werkelijkheid zegt, 3) Zij die moedwillig God en het reinigende offer van Zijn Zoon Jezus Christus verworpen hebben.

Alleen in het boek Openbaring, hoofdstuk 20, lijken we op het eerste gezicht aanwijzingen te vinden voor het idee van meerdere, moge-

lijk drie, opstandingen. Er staat dat de martelaren "tot leven komen" en duizend jaren lang met Christus regeren (Openbaring 20:4). De "overige doden" komen niet tot leven, voordat de duizend jaren voleindigd zijn (vers 5). Deze twee gebeurtenissen waarin mensen "tot leven komen" worden gezamenlijk de "eerste opstanding" genoemd (vers 6). Het is niet duidelijk hoe wij dit moeten verstaan. Vinden deze twee verrijzenissen op verschillende tijdstippen plaats? Zo'n dubbelzinnigheid leert ons dat het boek Openbaring een zeer symbolisch boek is, en het kan misleidend zijn om wat er staat in de strikt letterlijke zin te nemen.

Verderop in hoofdstuk 20 wordt gesproken over een "grote witte troon", een oordeelstroon (vers 11). In een visioen zag Johannes de doden die tot leven gewekt waren, staande voor de troon (vers 12). De doden worden geoordeeld op grond van hun werken, maar de tekst vertelt ons niet specifiek het resultaat van dat oordeel, hoewel wij gerust kunnen aannemen dat het betrekking heeft op hen die eeuwig leven hebben (wier namen geschreven zijn in het boek des levens). Vervolgens staat er dat allen die niet bevonden werden geschreven te staan in het boek des levens – vermoedelijk zij die opstaan tot veroordeling, omdat zij Jezus als Redder hebben verworpen – geworpen worden in de poel des vuurs (verzen 14-15). Dit zou hetzelfde oordeel kunnen zijn als waaraan Jezus refereert, namelijk het oordeel waarin zij die het goede gedaan hebben, zullen opstaan ten eeuwige leven en zij die het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel (Johannes 5:29; Matteüs 25:31-36).

Het is niet duidelijk hoe dit alles past bij eerdere verzen in Openbaring 20 die spreken over wat een "eerste opstanding" in twee delen lijkt te zijn. Het is dus heel gevaarlijk om een conclusie over de volgorde of het aantal opstandingen enkel en alleen te baseren op een paar verzen in Openbaring. Zoals eerder gezegd, is dit boek immers een boek vol symbolen en beeldspraak en geeft het niet altijd een chronologische volgorde weer.

Terwijl er wat onduidelijkheid kan bestaan over de volgorde en het aantal algemene opstandingen, is er één ding waar we wel zeker van zijn, namelijk dat de doden zullen worden geoordeeld. Het hoe en wanneer mag ons dan misschien niet duidelijk zijn, maar iedereen krijgt de gelegenheid om voor de rechterstoel van God te staan. Alle mensen zullen door God in Christus geoordeeld worden en een kans krijgen om hun vertrouwen op Jezus te stellen en Gods genadige aanbod van verlossing te aanvaarden. Zij die Jezus en Zijn verschijning liefhebben zullen opgewekt worden om eeuwig in Gods tegenwoordigheid te leven. Zij die Gods vijanden zijn zullen vernietigd en voor altijd van Hem afgesneden worden, wat afgebeeld wordt door hun vernietiging in de poel des vuurs. Ondanks dit onherroepelijke einde van de verstokte goddelozen weten we dat God rechtvaardig, eerlijk en barmhartig is.

Door al onze zorgen heen zal God ons zien. Hij zal Zijn volk naar hun erfgoed brengen en alle goddelozen verslaan. Dat is wat we echt moeten weten. We kunnen speculeren over de specifieke details van hoe dit allemaal gaat gebeuren, maar we moeten onze speculatie niet gaan vertalen in dogmatische leerstellingen. Wat we zeker kunnen weten, is dat God alle mensen liefheeft en dat Hij allen die in vertrouwen en liefde tot Hem komen, zal redden ten eeuwigen leven. >>

Wat is dan het lot van hen die het reddende Evangelie niet lijken te hebben gehoord? Jezus heeft van een stad die Hem en de discipelen verwierp gezegd: "Het zal voor het land van Sodom en Gomorra draaglijker zijn in de dag des oordeels dan voor die stad" (Matteüs 10:15). Jezus heeft hetzelfde gezegd over Tyrus en Sidon, toen Hij het had over twee Joodse steden waarvan de inwoners zich niet bekeerden, nadat ze Zijn wonderen hadden gezien (Matteüs 11:22). Dit is een teken dat zelfs zij die naar menselijk inzicht beschouwd worden als de "slechtsten" van de mensen, in het oordeel zullen opstaan en genade ontvangen.

Samenvattend: de kerk is van mening dat God eerlijk en rechtvaardig zal zijn ten aanzien van mensen die in dit leven het Evangelie niet lijken te hebben ontvangen. Dat is de kern van wat wij vroeger onderwezen. Wij onderwijzen echter geen dogmatische tijdsindeling of programma – het wanneer of hoe – inzake het ontvangen van reddende genade door hen die niet met het Evangelie bereikt lijken te zijn.

Maar onze kerk leert wel dat alle mensen geoordeeld zullen worden op dezelfde basis als wij. Dat wil zeggen: zij zullen geoordeeld worden op hoe zij op Jezus Christus hebben gereageerd – de enige naam waardoor wij gered kunnen worden. In de Geloofsverklaring (Statement of Beliefs) van onze kerk over het 'eeuwige oordeel' wordt het volgende over deze belangrijke zaak gezegd:

Aan het einde der tijden zal God alle levenden en de doden samenbrengen voor de hemelse troon van Christus om geoordeeld te worden. De rechtvaardigen zullen eeuwige heerlijkheid ontvangen en de goddelozen zullen veroordeeld worden tot de poel des vuurs. In Christus zorgt de Heer genadig en rechtvaardig voor allen, zelfs voor degenen die bij hun sterven blijken het Evangelie niet geloofd te hebben.

Onze vroegere leerstelling over de drie opstandingen was te specifiek en te dogmatisch, maar het hoofdpunt over Gods gave van redding in Christus is nog steeds waar. God staat ervoor in dat iedereen een eerlijke kans krijgt om het Evangelie van redding in Christus te horen en erop te reageren. Gods plan voor alle mensen wordt samengevat in Johannes 3:16: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe."

Copyright 2006 Worldwide Church of God